

DET KONGELIGE FORNYINGS-
OG ADMINISTRASJONSDEPARTEMENT

Bugge, Arentz-Hansen & Rasmussen advokatfirma
Postboks 1524 Vika
0117 OSLO

Deres referanse
#901818/1

Vår referanse
200502445-/NIG

29 NOV. 2006

National Oilwell Inc. og Varco International Inc. – Krav om dekning av saksomkostninger

Det vises til brev fra advokatfirmaet BA-HR av 7. desember 2005 samt senere korrespondanse og møter med departementet vedrørende krav om saksomkostninger iht. forvaltningsloven (fvL.) § 36 i ovennevnte sak.

1. Sakens bakgrunn

Med hjemmel i konkurranseloven § 16 første ledd fattet Konkurransetilsynet 22. juni 2005 vedtak V2005-11 vedrørende foretakssammenslutningen mellom National Oilwell Inc. (NOI) og Varco International Inc (NOV). Tilsynet forbød gjennomføringen av fusjonen, med mindre National Oilwells norske datterselskaper som driver virksomhet innen salg og vedlikehold av boreutstyr, ble avhendet. Partene påklaget Konkurransetilsynets vedtak til Moderniseringsdepartementet 12. august 2005. Departementet opphevet Konkurransetilsynets vedtak i saken ved vedtak av 16. november 2005.

2. Krav om saksomkostninger

Klager krever erstattet saksomkostninger i forbindelse med klagesaken. Klager krever dekket utgifter til sin norske advokatforbindelse, Bugge, Arentz-Hansen & Rasmussen (BA-HR), samt til sin amerikanske advokatforbindelse, advokatfirmaet Howrey. Det anføres i den forbindelse til at BA-HR og Howrey har arbeidet svært tett og integrert i klageprosessen, og at BA-HR ville brukt betydelig større ressurser dersom de ikke hadde kunnet trekke på ressurser i Howrey i saken. Klager krever erstattet 50% av salæret til Howrey. I tillegg har klager benyttet advokatfirmaet Arntzen de Besche, som var partenes norske advokatforbindelse i fusjonssaken for tilsynet. Klager krever ikke

Postadresse
Postboks 8004 Dep
N-0030 OSLO

Kontoradresse
Akersg. 59

Telefon
22 24 90 90
Org no.
972 417 785

Konkurransopolitisk avdeling
Telefaks
22 24 27 23

Saksbehandler
Nina Gørrissen
22 24 46 06

erstattet salæret til Arntzen de Besche, beløpende til ca. kr. 500.000,-. Det anføres videre at det er gjort en betydelig reduksjon i salæret til BA-HR i forhold til faktisk fakturert beløp. I følge klager er det gjort en skjønsmessig reduksjon på til sammen nærmere 5 millioner kroner i forhold til totale faktiske kostnader. Utgifter påløpt før tilsynets vedtak av 22. juni 2005, er ikke tatt med i kravet.

Klager fremsetter på grunnlag av det ovennevnte et krav på saksomkostninger på kr. 7.157.200,-. Det opplyses at beløpet er ekskl. MVA. Beløpet fordeler seg på følgende utgiftsposter:

Advokatsalær BA-HR	kr. 3.500.000,-
Advokatsalær Howrey	kr. 2.500.000,-
Reiseutgifter Howrey	kr. 235.600,-
Reiseutgifter NOV	kr. 921.600,-
Sum	kr. 7.157.200,-

BA-HR oppgir å ha brukt ca. 1.300 timer på saken. Howrey har fakturert NOV for til sammen 1962 timer. Kravet om dekning av saksomkostninger omfatter til sammen ca. 2.300 arbeidstimer.

I tillegg til timehonorar, har BA-HR fakturert NOV for følgende utgifter:

Reiseutgifter i forbindelse med møter med klient i Kristiansand	kr. 13.000,-
Oversettelser fra translatør av dokumenter mottatt av departementet	kr. 77.276,-
Oversettelser av dokumenter internt i BA-HR	kr. 10.375,-

Departementet forstår det slik at disse utgiftene inngår i det ovennevnte salærkravet fra BA-HR.

Klager anfører at de aktuelle utgiftene er av en slik art, at de omfattes av fvl. § 36. Klager viser også til at departementet i sitt vedtak av 20. juni 2005, vedrørende krav om saksomkostninger, har uttalt at det kreves "gode grunner for å begrense vesentlige saksomkostnader som faktisk er påløpt"¹. Under henvisning til at det allerede er foretatt en betydelig skjønsmessig reduksjon i advokatsalær og utlegg, som kreves erstattet i forhold til de kostnader som faktisk er påløpt i saken, mener klager at det ikke er grunnlag for ytterligere reduksjon i beløpet som kreves erstattet.

Klager mener videre at det ikke er grunnlag for å foreta noen avkortning i det beløpet som kreves erstattet på det grunnlag at klagen var unødig bredt anlagt. Det anføres at det i lys av Konkurransetilsynets uriktige forståelse av markedets geografiske avgrensning og dets funksjonsmåte, var nødvendig å gjennomføre en fullstendig ny vurdering og markedsanalyse i forbindelse med klagebehandlingen. Departementets konklusjon i klagesaken var sammenfallende med de argumenter som ble anført av partene i klagen. Saksprosessen var også avstemt med departementet. Det vises videre til at utgangspunktet for vurderingen av nødvendighetskriteriet er partenes subjektive

¹ Sak 200501520 Nettbuss Sør AS

oppfatning av dette. I den forbindelse skal det legges vesentlig vekt på hva parten selv og hans advokat med rimelighet oppfatter som naturlig. Klager mener at i lys av tilsynets meget begrensede og til dels mangelfulle og feilaktige utredninger, vurderinger og konklusjoner, må de anførsler partene påberopte seg og det arbeid som er nedlagt under klagebehandlingen, anses som forsvarlige og under ingen omstendighet urimelige.

Det vises videre i klagen til at saken har hatt meget stor økonomisk betydning for partene. NOV har foretatt betydelige investeringer i Norge; kjøp av de norske datterselskapene i NOV beløper seg til nærmere USD [REDACTED]. Et pålegg om å selge alle norske datterselskaper i det tidligere NOI som driver virksomhet innen salg og vedlikehold av boreutstyr i løpet av fristen, satt i Konkurransetilsynets vedtak, ville i følge klager føre til et enormt potensielt tap. Det legges til grunn at et optimistisk anslag ville være å få igjen [REDACTED]% av investeringen, noe som ville gi et tap i størrelsesorden USD [REDACTED]. Klager mener at å få refundert advokatutgifter på under [REDACTED]% av et slikt potensielt tap neppe kan sies å være uforholdsmessig i den foreliggende sak.

3. Forvaltningsloven § 36

Fvl. § 36 fastsetter at dersom et vedtak blir endret til gunst for en part, har parten krav på dekning av vesentlige kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket. Dette gjelder likevel ikke dersom endringen skyldes partens eget forhold eller forhold utenfor partens eller forvaltningens kontroll, eller andre særlige forhold taler mot det.

Hvilke kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket er et skjønnsmessig kriterium, som må vurderes konkret. Sakens art og kompleksitet må tillegges vesentlig vekt i vurderingen². I utgangspunktet må utgifter som etter sin art og omfang fremstår som forsvarlig for klager å pådra seg i sakens anledning, godtas³. Det skal imidlertid ikke foretas en vurdering av om utgiftene objektivt sett har vært nødvendige for å få endret vedtaket. Sivilombudsmannen har fastslått at det i vurderingen bør tas utgangspunkt i partens subjektive oppfatning av nødvendigheten⁴. Justisdepartementets Lovavdeling har videre uttalt at nødvendighetsvilkåret til en viss grad må sees i lys av hvor store verdier saken står om, og at det må godtas at en advokat gjør ekstra grundig arbeid med å gjennomgå rettskilder og kontrollere faktum dersom det står om stor verdier⁵. Et annet spørsmål er hvordan kravet til årsakssammenheng skal behandles når det er forståelig at parten pådro seg utgifter av en viss art, men hvor størrelsen på utgiftsposten overstiger det som er "nødvendig". Lovavdelingen uttaler her at utgangspunktet er at alle krav skal vurderes konkret, og at det ikke kan oppstilles noen generell hovedregel for beløpets størrelse⁶.

² Ot. prp. nr. 3 (1976-77) s. 101.

³ Inst. O. nr. 4 (1994-95) s. 10.

⁴ Sivilombudsmannens melding til Stortinget (2000-2001) s. 24.

⁵ Lovavdelingens uttalelse av 7. februar 2001 i sak 99/20138 E.

⁶ Lovavdelingens uttalelse av 26. juli 1989 i sak 1123/89 E.

4. Departementets vurdering

Krav om saksomkostninger må fremsettes senest 3 uker etter at melding om det nye vedtaket er kommet frem til vedkommende. Departementet fattet sitt vedtak i saken 16. november 2005. Krav om saksomkostninger er fremsatt 7. desember 2005. Krav om saksomkostninger er således fremsatt rettidig.

4.1. Advokatbistand

Klager krever dekket advokatsalær for både et amerikansk og et norsk advokatfirma i saken.

Utgifter til advokat er å anse som vesentlige utgifter i fvl. § 36 forstand. Fvl. § 36 omfatter bare kostnader som har vært nødvendige for å få endret vedtaket i saken. Bestemmelsen utelukker ikke bruk av flere advokatfirmaer som sådan. Det antas at det som utgangspunkt må være opp til parten selv å vurdere hvordan arbeidet med klagen skal organiseres. Parallell bruk av flere advokatfirmaer vil imidlertid normalt føre til en større eller mindre grad av overlappende virksomhet, og derved økte omkostninger. Nødvendighetskravet innebærer at meromkostningene en eventuell parallell bruk av flere advokatfirmaer medfører, bare kan kreves dekket dersom sakens art tilsier at det faktisk har vært behov for en slik bredere juridisk bistand.

NOV har i brev av 21. juni 2006 redegjort for hvorfor det har ønsket å benytte Howreys tjenester i klagesaken i tillegg til BA-HR. Det opplyses at det har vært vanlig praksis for National Oilwell i internasjonale transaksjoner å benytte Howreys tjenester i tillegg til advokatfirma i det aktuelle landet. I slike saker er Howrey ansvarlig for å utarbeide den faktiske og juridiske argumentasjonen og å overvåke og koordinere det lokale advokatkontoret. Denne prosedyren ble fulgt også i fusjonen med Varco. NOV viser til at Howrey representerte begge parter i fusjonssaken for Department of Justice (DOJ), og således hadde utarbeidet den juridiske og faktiske argumentasjonen for fusjonen i USA. Det ville vært unødvendig ressurskrevende dersom de lokale advokatfirmaene skulle "finne opp hjulet på nytt". Når det gjelder behandlingen av fusjonen i Norge, vises det til at en rekke av de problemstillinger som DOJ hadde vurdert, også var gjenstand for Konkurransetilsynets vedtak, og at NOV i den norske klagesaken derfor har brukt mange av de samme juridiske argumentene og fakta som ble utarbeidet i forbindelse med fusjonssaken i USA. Howrey hadde bedre forutsetninger enn BA-HR for å videreutvikle og oppdatere informasjonen, argumentasjonen og presentasjonene som var brukt overfor DOJ, i saken med MOD. Howreys rolle i saken var derfor å bidra med den faktiske og juridiske argumentasjonen den hadde utarbeidet i USA samt dets omfattende erfaring og ekspertise mht. fusjoner og erverv i boreutstyrsektoren. BA-HRs rolle var å gi ekspertise på norsk konkurranserett og klagesaksprosedyrer. BA-HR, Howrey og ansatte i NOV har arbeidet tett sammen i et team i saken. NOV viser til at Howrey også har omfattende kjennskap til de aktuelle foretakene, deres ledelse og den type informasjon foretakene innehar som var av avgjørende betydning for utarbeidelsen av den juridiske og faktiske argumentasjonen i saken. Videre er den

konkurransemessige dynamikken i boretstyrersektoren spesiell, og Howrey har betydelig ekspertise mht. fusjoner og oppkjøp i denne sektoren. NOV mener at denne ekspertisen er særlig viktig i analytisk komplekse transaksjoner på dette området.

Departementet legger til grunn at et norsk advokatfirma med særlig kompetanse i konkurranserett, og som har en timebetaling som reflekterer dette, kan ivareta klientens interesser på en adekvat måte i en sak for norske myndigheter, både mht. sakens juridiske og faktiske sider. BA-HR innehar åpenbart en slik særskilt kompetanse på norsk konkurranserett og EØS-avtalens konkurranseregler. I dette tilfellet har imidlertid de problemstillingene saken reiser i Norge, i all hovedsak allerede vært omfattende utredet og behandlet under fusjonssaken i USA og i andre jurisdiksjoner. Saken berører også et marked som forutsetter en ikke ubetydelig spesialkompetanse mht. faktum. Det må legges til grunn at BA-HR ville fått tilgang til den nødvendige informasjonen i saken av sin klient. Gitt den spesielle situasjonen med parallell argumentasjon i flere jurisdiksjoner og Howreys særlige kompetanse på det aktuelle markedet, er det imidlertid ikke urimelig at NOV har sett det mest effektivt å trekke på denne kompetansen også i den norske klagesaken. En gjennomgang av de spesifiserte timelistene for Howrey indikerer også at Howrey har vært helt sentral i utarbeidelsen av argumentasjonen i saken for departementet.

Departementet finner på grunnlag av det ovennevnte at advokatsalær til Howrey er å anse som nødvendige utgifter iht. fvl. § 36. Samtidig har partene hatt behov for å benytte et norsk advokatfirma i saken for å ivareta norsk konkurranselovgivning og prosess. Dette tilsier at klager kan kreve dekket utgifter til begge advokatfirmaer.

Derimot synes ikke sakens art å ha forutsatt parallelt arbeid fra to høyt kvalifiserte advokatfirmaer, verken når det gjelder faktiske, juridiske eller økonomiske problemstillinger. Saken reiste først og fremst spørsmål om faktum når det gjelder det relevante markedet og aktører på markedet. Saken har i liten grad berørt vanskelige spørsmål av juridisk eller økonomisk karakter. Dette må også klager, som er bistått av høyt kvalifiserte advokater, ha vært inneforstått med. Saken har heller ikke reist særnorske problemstillinger av betydning mht. materiell eller prosessuell lovgivning. I den grad det amerikanske advokatfirmaet har satt seg inn i norsk rett eller det norske firmaet har gått detaljert inn i saker ført i andre jurisdiksjoner, til tross for den valgte arbeidsform og arbeidsdeling, kan ikke det anses for nødvendig etter fvl. § 36.

Det legges til grunn at klager ikke kan kreve dekning av meromkostningene ved å bruke to kvalifiserte advokatfirmaer for så vidt disse har arbeidet parallelt med de samme problemstillingene i saken. Departementet finner det derfor nødvendig å foreta en forholdsmessig avkortning av kravet for begge advokatfirmaer.

4.2. Vurdering av kravets omfang

Klager har benyttet advokatkontorer med særskilt kompetanse i konkurranserett, og med en timepris som reflekterer dette kompetansenivået. Timesatsene får betydning

for vurderingen av anvendt tid. Det må forutsettes at advokater med slik særskilt kompetanse besitter en basiskunnskap som innebærer at de kan arbeide mer effektivt, og at tidsbruken således står i forhold til timeprisen.

Nødvendighetsvurderingen etter fvl. § 36 må reflektere de særskilte problemstillingene saken foranlediger analysert og vurdert. Klagesaken reiste som nevnt ovenfor i det alt vesentlige spørsmål knyttet til faktum. Saken reiste i liten grad særskilte juridiske eller økonomiske problemstillinger.

En vesentlig del av argumentasjonen og opplysningene som ble lagt fram i klageomgangen, forelå videre ved behandlingen av saken i tidligere instanser. Klager opplyser selv at sakens faktum og den juridiske argumentasjonen i stor grad har vært utredet i forbindelse med behandlingen av fusjonen i USA⁷. Departementet har videre merket seg at selve klagen til departementet i all hovedsak følger argumentasjonen overfor Konkurransetilsynet. Det vises bl.a. til NOV's svar på tilsynets varsel om inngrep. I henhold til rettspraksis tilkjennes det ikke sakskostnader etter tvml. § 176 for arbeid som er utført i forbindelse med behandlingen av saken i lavere instanser. I denne saken vil det faktum at saken har vært betydelig utredet i forbindelse med Konkurransetilsynets og andre jurisdiksjoners behandling av saken, få betydning ved vurderingen av hvor omfattende arbeid saken kan sies å ha krevd i klageinstansen.

Departementet kan ikke se at tilsynets vedtak har foranlediget en fullstendig ny vurdering og markedsanalyse i klagesaken. Det vises til at klager overfor departementet har opprettholdt og videre underbygget sin argumentasjon om at det relevante geografiske markedet er globalt, og at det er tilstrekkelig faktisk og potensiell konkurranse i markedet. Utformingen av tilsynets vedtak har reist spørsmål om tilsynet har lagt til grunn at det eksisterer et eget marked for alle boreprodukter. Denne problemstillingen ble også behandlet av DOJ. Klager har på dette grunnlag fremlagt en argumentasjon knyttet til en mulig anvendelse av porteføljeteori i vedtaket. Videre har klager overfor departementet fremlagt argumentasjon knyttet til at to aktører kan være tilstrekkelig til å sikre konkurranse i et marked. Det fremgår også at klager har forberedt mulige avhjelpende tiltak i tilfelle departementet skulle opprettholde tilsynets vurdering av fusjonens virkninger i markedet.

Slik departementet ser det, har arbeidet med klagesaken først og fremst foranlediget forberedelser til og gjennomføring av til sammen fire møter med departementet og fremskaffelse av mer dokumentasjon knyttet til argumentasjonen, særlig mht. faktum. Klagen har i mindre grad omfattet nye analyser og vurderinger. Departementet så det også nødvendig å gjennomføre en ny og omfattende høring av tredjeparter i saken. Dette har medført ytterligere arbeid og vurderinger fra klagers side.

⁷ Se dok 128: brev fra NOV av 21. juni 2006

Klagen var knyttet til problemstillinger som førte frem i klagebehandlingen, og saksprosessen har vært avstemt med departementet. Departementet har også gitt sin tilslutning til at klager innhentet en del spesifikk informasjon i saken for å underbygge sine påstander om faktum. Departementet finner på denne bakgrunn at klagen ikke har vært lagt for bredt opp i forhold til de problemstillinger saken reiser.

Derimot synes tidsbruken som er nedlagt for å vurdere disse problemstillingene å overstige det som må anses nødvendig i saken på bakgrunn av sakens art og vanskelighetsgrad. Tidsbruken overstiger også vesentlig hva som har vært vanlig i tidligere klagesaker etter konkurranselovens fusjonsbestemmelser. National Oilwell Inc. har foretatt betydelige investeringer i de norske datterselskapene som tilsynets vedtak påla avhendet. På bakgrunn av omfanget og den økonomiske betydningen av de berørte investeringene, er det forståelig at klager har ønsket å foreta en grundig vurdering av saken i klageomgangen. Vurderingen av nødvendig tidsbruk må derfor være noe romsligere her enn i saker av mindre økonomisk eller annen betydning for klager. Klager anfører at saksomkostninger på under 10% av et estimert potensielt tap som følge av pålagt avhending av de norske datterselskapene, ikke kan sies å være uforholdsmessig. Nødvendighetskravet kan imidlertid ikke være direkte knyttet til en mulig økonomisk konsekvens av vedtaket for klager. Fvl. § 36 gir ikke dekning for erstatning av saksomkostning ut over det sakens art og vanskelighetsgrad med rimelighet kan sies å ha krevd.

Et krav på dekning av ca. 2.300 timer for høyt kvalifiserte advokater, med særlig god kjennskap til det aktuelle markedet og den konkrete transaksjonen og i en sak som ikke i vesentlig grad reiser vanskelige juridiske eller økonomiske spørsmål, må etter departementets oppfatning gå ut over det som kan anses som nødvendig i denne saken. Det er her tatt hensyn til datterselskapenes betydning for klagers virksomhet og et potensielt økonomisk tap ved et eventuelt salg av datterselskapene. Det synes derfor å være grunnlag for en betydelig avkortning i kravet om dekning av advokatsalær. En slik avkortning må nødvendigvis være skjønnsmessig. Etter en helhetsvurdering av saken, finner departementet grunn til å avkorte timeantallet med 50%, til ca. 1.150 timer. Dette timeantallet er i seg selv relativt høyt i denne saken. Avkortningen reflekterer både at bruk av to advokatkontorer må ha innebåret betydelige meromkostninger som følge av dobbeltarbeid og at det opprinnelige salæret synes å avspeile at det er gjort et grundigere arbeid enn det saken med rimelighet kan ha krevd.

Mht. fordelingen av saksomkostnadene mellom BA-HR og Howrey, vises det til at disse har samarbeidet nært i saken, og at departementet ikke besitter nødvendig informasjon til å foreta en nærmere avgrensning mellom de to når det gjelder tidsbruken. Det synes heller ikke nødvendig for formålet. Det foretas derfor en skjønnsmessig avkortning av timeantallet på 50% i begge salærene.

4.3. Reiseutgifter for BA-HR

Det er fremsatt krav om reisekostnader for BA-HR på kr. 13.000,- i forbindelse med en reise til Kristiansand. Departementet finner at dette er nødvendige utgifter i saken.

4.4. Reiseutgifter for Howrey

Som utgangspunkt må det forventes at et norsk advokatfirma med særlig kompetanse i konkurranserett kan representere parten på tilfredsstillende måte i møter med departementet. På bakgrunn av Howreys rolle i klagesaken, finner imidlertid departementet at nødvendige reiseutgifter påløpt i denne forbindelse kan dekkes iht. fvl. § 36. Klager krever dekket 50% av disse utgiftene. Departementet finner at nødvendige reiser til Norge i saken for én advokat samt reiseutgifter i forbindelse med en reise fra Washington til Houston, kan dekkes etter fvl. § 36.

Det ble avholdt møter med departementet 14., 20. og 22. september og 25. oktober 2005. I tillegg har det vært avholdt møte mellom partene og deres advokater i Kristiansand. Nødvendige reiseutgifter i denne forbindelse kan kreves dekket. Departementet finner imidlertid ikke å kunne dekke utgifter i forbindelse med to reiser til Oslo 13. - 19. oktober og 2. - 5. november 2005. Reisen 13.- 19. oktober er ikke knyttet til et møte med departementet, og antas derfor å gjelde samarbeidet i det opprettede "klageteamet". Departementet legger til grunn at meromkostninger knyttet til dobbeltarbeid i saken ikke kan kreves dekket etter fvl. § 36. Dette innebærer at det heller ikke kan kreves dekket utgifter til reiser som må antas i sin helhet å gjelde samarbeid om problemstillinger i saken. Når det gjelder reisen 2. - 5. november, antar departementet at dette gjelder NOVs møte med fornyings- og administrasjonsministeren 4. november 2005. Det vises til at departementet på forhånd hadde informert NOV om at et slikt møte med statsråden ikke ville ha betydning for utfallet av saken. På denne bakgrunn finner departementet å måtte avvise krav om reisekostnader i forbindelse med møtet.

Når det gjelder størrelsen på de enkelte utgiftspostene, gir fvl. § 36 grunnlag for dekning av rimelige utgifter i sakens anledning. Dette innebærer også en øvre grense for hvilke utgifter som kan kreves dekket. Unødvendig høy standard vil således falle utenfor fvl. § 36. Departementet har mottatt en detaljert dokumentasjon på grunnlaget for kravet. Dokumentasjonen gjelder individuelle flyreiser, hotellregninger, restaurantregninger og andre påløpte utgifter. Departementet har på dette grunnlaget foretatt en helhetsvurdering av kravet. Departementet har lagt til grunn at fvl. § 36 gir hjemmel til å dekke en rimelig god standard mht. reise og opphold, samt dekning av andre relevante utgifter som er påløpt i saken. Utgifter i forbindelse med reisen Washington – Houston finnes videre å kunne dekkes i sin helhet. Departementet finner etter dette grunnlag for å dekke reiseutgifter for Howrey med til sammen kr. 185.000,-.

4.5. Reiseutgifter for ansatte i NOV

Departementet har i brev av 15. juni 2006 akseptert reiseutgifter for to ansatte i NOV som nødvendige utgifter i saken. Departementet har i senere mottatt nærmere

dokumentasjon og spesifikasjon på kravet. Departementet har foretatt en tilsvarende vurdering av kravet som for Howreys vedkommende. Departementet finner imidlertid i tillegg at 15. - 19. oktober har vært nødvendig for å få vedtaket endret for så vidt gjelder klagers egne ansatte. Kostnadene for denne reisen kan derfor dekkes. Departementet finner etter dette å kunne dekke reiseutgifter for to av NOVs ansatte med til sammen kr. 535.000,-.

4.6. Oversettelse av saksdokumenter til engelsk

Det er fremsatt krav om dekning av utgifter til oversettelse av saksdokumenter til engelsk. Utgiftene omfatter både oversettelse av ekstern translatør og av ansatte i BA-HR.

Departementet har i fusjonssaken vedrørende Nobø Electro AS godkjent utgifter til oversettelse av saksdokumenter til engelsk som nødvendige for å få endret vedtaket. Begrunnelsen for dette var at Nobøs utenlandske eiere ville ha behov for informasjon i forbindelse med klagesaken. Departementet har imidlertid vurdert dette spørsmålet på nytt. Departementet viser til at foretak som driver virksomhet som forutsetter kontakt med myndighetene i andre land, må forholde seg til forvaltningens arbeidsspråk i disse landene. Utgifter til oversettelse er således en integrert og påregnelig del av denne virksomheten. Dette gjelder også mht. inngåelse av fusjoner med virkning i andre jurisdiksjoner. Slik departementet ser det, er et eventuelt behov for oversettelse generell konsekvens av foretakenes virksomhet, og ikke nødvendige utgifter for å få vedtaket endret i fvl. § 36 forstand. Det påpekes i denne forbindelse også at foretakene vanligvis vil benytte en norsk advokatforbindelse i kontakten med norske myndigheter. Det må normalt forutsettes at den norske advokatforbindelsen kan ivareta eventuelle problemstillinger knyttet til språk i slike saker. Departementet finner på dette grunnlag å måtte avvise kravet om dekning av oversettelsesutgifter på til sammen kr. 87.651,-.

Departementet forstår det slik at disse kostnadene er inntatt i kravet på kr. 3.500.000,- for salær til BA-HR. Det gjøres derfor fradrag for denne utgiftsposten før avkortningen i salærkravet som redegjort for ovenfor.

5. Konklusjon

Departementet finner i henhold til det ovennevnte å kunne dekke følgende utgifter:

Advokatutg. Howrey 50% av kr 2.500.000	1.250.000
Advokatutg. BA-HR 50% av kr 3.400.000	1.700.000
Reise Howrey	185.000
Reise NOV	535.000
Reise BA-HR Kr.sand	13.000
<hr/>	
Sum	3.683.000

Advokatsalæret til BA-HR er redusert med utgiftene til reise til Kristiansand og utgifter til oversettelse på kr 100.000,- før salærkravet reduseres med 50%.

Med hjemmel i forvaltningsloven § 36, tredje ledd jf. første ledd har Fornyings- og administrasjonsdepartementet fattet følgende vedtak:

National Oilwell Varco tilkjennes dekning av sakskostnader lik kroner 3.683.000,-.

Med hilsen

Steinar Undrum (e.f.)
avdelingsdirektør

Nina Gørrissen
seniorrådgiver

Kopi:
Konkurransetilsynet